

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petitorsórt egy szori hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosórt 12 kr., 1 hasábosórt 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ

minden beiktatásnál 30 kr

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Szentés, 1879. maj. 22-én.

A községi parlamentirozás száz évben egyszer sem dönt oly fontos kérdés fölött, mint városunk képviselő testülete döntött f. hó 19-én tartott közgyűlésében, mely alkalommal a körgát mily magasra leendő építésének kérdése, s a körgát építésével járó költségeknek mily alapon leendő kirovása állapított meg. — bb emberek emlékezete óta egy kérdés legyalása nem is vett annyi időt igénybe mint ez, s az érdekltség, a kérdésnek miképen leendő eldöntése iránt, aligha volt városunknak ügye, mely mellett oly lázas kitartásban nagyobb nyilatkozott volna, mint e mellett.

Raggel 9 órától délután 3 óráig folyt a vita, s nem távozott a gyűlésből ez idő alatt csak néhány, az ebéd élvezetének örömet halasztgatni nem szerető és pár oly képviselő, kiket a gyűlésbe a délelőtti időtöltés, szórakozás ártatlan szenvedelmé vezérel. — S midőn itt a távozottakról van szó, nem tehetjük, hogy helytelenítéssel ne emlékezzünk meg néhány oly képviselő ur eljárásáról, kik a gyűlésből távoztak és csak szavazásra tértek vissza. Ezt nagyon rossz példaadásnak tartjuk.

A képviselők különben a legszebb kitartással, s ritkán tapasztalható nagy számban ültek folytonosan együtt, és folyt a tanulságos vitakozás 6 óra hosszáig, s nem pusztán a közgyűlés rendes szószólói beszéltek; de beszélt mindenki, ki érzett magában annyi képességet, hogy véleményét, érzelmeit szavakba tudja önteni. S ha az igazat meg kell mondanunk: sok szónokot a magán érdek csinálta.

Könnyű volt megegyezni arra, hogy a kör-

gát mily magasra s mily irányban építtessék ki, s a napi szükségekhez képest honnan fedeztessék a költség összeg; de hogy az építési költség miképen fedeztessék, mely adó alapon rovassek ki? e felett egy nagyszerű érdekharc folyt. S bár szívesen vesszünk minden szót a közérdek sugalmazásából kifolyónak, azonban a körgát építés terhének megosztása felett folytatott vitára jó lélekkel elmondhatjuk, hogy kevés beszédet hallottunk, mely az önérdékkel való számvetés éles kinyomata ne lett volna.

Az volt a kérdés, hogy a körgát építésével járó költség a városi lakosság összes állami adaja alapján rovassek-e ki, vagy a földadó kivonassék a teher alól. Erre nézve a körgát építési terv készítésével megbízott küldöttség pár viriliat kivéve a polgármester elnöke alatt véleményét a dolog velejéig ható, következő érveléssel terjeszté elő.

„A körgát építésével járó költség kirováására nézve azon véleményben vagyunk, hogy e tekintetben a méltányosságnak és igazságnak minden tekintetben megfelelő és kifogásolhatatlan, s a körgát létesítése által hányadokban kiüntethető adóalapi érdekltséget kimutatni nem lehet. Így ezen körülménynek figyelemmel tartása mellett azon meggyőződésben vagyunk, hogy a körgát létesítése által védett városi belterület ezen város határát képező külső terület között az összekötő kapcsot Szentés város lakossága képezi, s ezen lakosság élete, s a külső határ jövedelméből évtizedek folyamán összegyűjtött vagyona ezen létesítendő körgát területén belől fog megvédelmezteni.

Azon meggyőződésben vagyunk továbbá, hogy Szentés város külső határa csak addig

szolgál e közönség jövedelmet adó forrásául, míg e közönség létezik, ezen közönség tovább létezési mentő eszközét pedig épen a városi körgát által szándékunk létesíteni. — Azon meggyőződésben vagyunk végre, hogy a szentési külső határnak becsét, értékét az abból nyert terményeknek árát Szentés város belterületének biztosíthatása által föntartható kereskedelmi forgalom növeli, szabályozza és van hivatva jövőben emelni, s amint Szentés lakossága századok hosszú folyamán nyerte mai népességét, s népességének emelkedése által nyert becsértékében a város külterülete; épen úgy ha nem is századok, de minden esetre évtizedek kelleuének hozzá, hogy a külső határ visszanyerje mai értékét.

Ezen meggyőződésünkből kiindulva véleményezzük és javasoljuk a közgyűlésnek, hogy a körgát építésével járó költség a városi lakosság összes állami adaja alapján rovassek ki.”

A vita tengelyét tehát az képezte, hogy a földdel bíró háztulajdonosok csak annyit fizesenek-e a körgát költségeibe, mint azok, kiknek van ugyan házuk, de kenyéroket két kezök fáradsága után eszik.

Ezen kérdés fölött egy nagyszerű érdekharc fejlődött ki. Távol a közérdek hatásától ön személyét képviselte, önérdékét tolmácsolta legtöbb képviselő. Ezen harcban azonban véleményünk szerint legmesszebb mentek azok, kik tagadták, hogy a körgát építésének hasznát a földbirtokos nagyobb mértékben élvezi, mint az egyszerű házzal bíró.

Ezen álláspont tagadhatlanul a legmeztelebb képviselők az önérdéknek. — Hát nem istentagadás-e azt állítani, hogy egy négy, öt

TÁRCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

Az ügyvéd azután nem időzött soká Lindvay Flóránál, azon ürügy alatt, hogy az ispánnal van komoly végozni valója, távozott; a kisasszony nem marasztotta, mint máskor; most magányra volt szüksége. Örömlöket szívesen közzöljük a világgal; de bánatunkban félre húzódunk, hogy könnyű arcunkat senki se lássa. Lindvay Flórát az ügyvéd szavai fájón érintették, egyenesen a szívével találta. A nő az első találkozás után szerelmes lett Endre Bélába és e szerelem érzete a csapongó képzelet tündér szárnyain vitte a nő lelkét vágyainak ismeretlen világa felé és ekkor jön az ügyvéd, ki egyetlen szavával lerántja a boldog reménykedés egéből.

Lindvay Flóra midőn az ügyvéd távozott, egy pamlágra ereszkedett és sirt. — Előbb nem tudá, hogy miért sirt, azután gondolkozni kezdett, letörle arcáról könnyeit, s ajkáról egy fájó sohaj lebbent el. Valami az ablakhoz vonta, sőtét meredt arccal hámult a messzeségbe K. városa felé, arra, merre Béla távozott.

Távol, igen távol mintha hintáját látta volna vilámszebbességgel haladni K. felé. Megy, villám szárnyakon repül kedvességhez, susogá a kisasszony, és hogy szívének e gondolat nagyobb fájdalmat okozzon, vissza idézé lelke elé a szép, egyenes, őszinte arcot, a bátorságteli nemes büszke férfi alakot, melyet az első találkozás után feledni nem lehet, mely örökre védi magát szívünkbe. Lindvay Flóra lelke előtt száz és száz alakban jelent meg az ifju.

Most érteni kezdé a könyük okát, melyeket hiába törült ki, újra megjelentek szemében. A kisasszony szíve még érintetlen volt a szerelemtől; olvasott regényekben róla; de nem tudta mi az. Béla látása olvasztá le a férfiak iránti közönyösség kérgét lelkéről; az ifjival való találkozással egy oly kép állt a nő előtt, melynek láttára szíve hevesen dobogott, lelkét titkos érzés szállta meg, vágya támadt, mely égeté szívet, lelkét, de még nem tudá, hogy e vágy célja mi? — Ez a szerelem meglógamzásának pillanata volt. Más-kor közönyös volt, s hideg maradt ifju férfival szemben, s szívesebben volt öregebb férfiak körében, hol az életmód és mult emlékei képezték a komoly társalgás tárgyát; az első ifju ember volt Béla, kinek jelenléte örömet okozott neki, s veszteséget, hiányt érzett midőn távozott. Figyelembe sem jött előtte, hogy ő dúsa gazdag, kinek kezére grótok és bárók vágyódnak; kinn a természet ölen, apja cselédeknek gyermekei közt nevelkedett föl, az álműveltség minden üres cicomája nélkül. És szíve, lelke esze ép maradt, a rangkülönbség érzete nem támadt föl benne, midőn apja gazda tisztjeinek hason kora gyermekei, játszótársait, barátnét kerestek benne még akkor is, midőn apja már nem élt s a nagy, terjedelmes birtoknak birtokosa leve. Midőn a szülők kegyét keresték, hogy maradhasanak szolgálatában, akkor a gyermekek játszani, időt tölteni mentek hozzá, és Lindvay Flórára nem volt teher tisztje gyermekeinek barátsága örömmel volt velök és vigyázott, hogy meg ne sértesse valamelyiket. — S míg a tisztok nagyságotlák, addig a gyermekek a „Flórácskám” mellett maradtak. Es Sirkuti, ki ügyvédje és gyámja is volt Lindvay Flórának, mindezt örömmel nézte; nem látta szükségét, hogy a csörmői uradalom gazdag örökösét állására, rangjára figyelmeztesse. — Ha az apának életében nem volt ez ellen kifogás, miért lett volna neki ki

igen jól tudta, hogy a pusztai környezet csak addig részesíti Flóra szívét, lelkét a gyermeki édes, zavaratlan öröm boldogságában, míg Flóra a baráti koszoru keretén belől marad s nem akar maga és barátai között, rang és állásra való tekintetből, különbséget csinálni. — Ez így volt az apa halálának első és második évében harmadik évben az ispánnak és számtartónak lányai férjhez mentek, Lindvay Flóra maga maradt, egy kedvenc szobalyányával, kit barátnőjeként szeretett, kit kért, hogy férjhez ne menjen, maradjon mellette örökké. Ez a lány vele volt mindig, együtt ettek, egy szobában aludtak, s úgy élt e lány-nyal, mintha nővéro lett volna.

Ilyen egyszerű pusztai izü nevelés és életmód mellett Lindvay Flóra szíve épen maradt, a nagyra-vágyás nem háborgatá lelkét, elégedett volt pusztai környezetével, tisztjeit nem szolgálának de tanácsadónak, s a környezetét képező cselédeknek segítőinek tekinté. Ismerte a majorságban az utolsó cselédet is és mindnyájához volt mindig egy nyájas szava s ezért őt a majorság személyzete nemcsak tisztelte, szeretto, de mondhatni imádtá.

Igy nevelkedett föl, így élt uradalmában Lindvay Flóra; nem lehet tehát csodálni, ha midőn Béla iránt szerelmet érzett, nem gondolt arra, hogy ez egy egyszerű ifju, ki hozzá alig megközelíthető távolságban áll. — Nem gondolt semmire, sőt azt hitte, hogy szerelme egyenes záloga az ifju birhatásának. Mily kínos volt tehát rá nézve az ébredés, az a tudat, hogy kiért szívében föllángolt az érzelm, lelkében föltámadt a vágy, a férfi nem őt, hanem más szeret.

Lindvay Flóra sokáig állt az ablaknál, mélabús tekintettel nézett a messze távolba. Hintája már rég benn volt K. . . n, neki azonban úgy tetszett, mintha még mindig látná, látná mint ül benne Béla ragyogó arccal, boldogan gondolva szerelmesére. — Ő boldog,

sessió gazda a katasztrófa esetén nem veszíthet többet mint az, kinek semmi egyebe, mint egy háza van, mely nemcsak hogy az életmód minden javával meg nincs tömve; de úgy szólván butorozva sincs.

Hiszen egyes gazdag földbirtokosnak házána katasztrófa esetén ingóságokban, terményekben 10 15 ezer frt. érték veszne el és ezen urak abban keresik az igazságot, hogy önanagyi jólétük megvédésére azok építsenek körgátat, kik ötvenen s nem ritkán százán sem veszíthetnek 15 ezer frtot. Mert hiszen igaz az, hogy a földet, illetve annak termését azon évben, midőn esetleg a víz elszabadul, nem védelmezi meg a körgát; de megvédelmezi a föld jövedelméből évtizedeken át összehalmazott anyagi javakat, s nem kevés helyt a közelebbi évek termésének legnagyobb részét, melyek, eltekintve a küldött-ség igen szép és megcafolhatlan érvelésétől, magokban is többet számítanak, mint a föld egy évi termése.

Menjenek csak ezen a föld jövedelméből a körgát építéshez járulni nem kívánó virilis képviselő urak a szerencsétlen Szegedre és kérdezzék meg, hogy egy mindent megsemmisítő vész esetén ki veszít többet a szegény-e vagy a gazdag, — nézzenek utána és látni fogják, hogy aki a vész előtt gazdag volt, ma semmije sincs, csak a pusztá föld, s ha helyre akarja állítani, mit a vész elvitt, eladhatja, sőt el kell adnia földjét. S így a földbirtokos csak házzal bír majd semmi nélkül való lesz.

Sokáig gondolkoztunk, ha az önérdék védelménél egyebet találunk-e azon képviselő urak álláspontjában, kik adóképes vállalkat ki akarták huzni a körgát építés terhe alól, azaz nem akartak oly arányban járulni ennek költségeihez, amely arányban élvezik ennek anyagi helyzetüknél fogva hasznát, nem találunk gondolatot, érvelést ezen állásponttól az igazsággal össze lehetne kötni. — Szeretnénk, ha ezen urak itt felsorolnák ezeket. Szívesen, örömmel nyitnánk erre tért, hadd esnék el érveivel az az ítélet, hogy: képviselői állásukat föl akarták használni arra, hogy a városi lakosság szegényebb osztályának nyakába oly terhet nyomjanak, melyet jog, igazság, méltányosság s közérdek

törvényénél fogva a földbirtokos osztály tartozik viselni.

Igen uraim! nekünk véleményünk az, hogy a társadalmi élet közös elvénél fogva, egy köz-ség közintézményének létrehozásánál, még ha nem is lehet oly éles vonalakkal jelezni az érdekközösséget, mint a közvagyon és életbiztonság szempontjából épített körgátnál, akkor is mindenkit annyi illet a teherből, amennyi rá anyagi helyzeténél fogva esik. A gazdag hozza el a maga aranyát akkor, mikor a szegény nem kéri a maga polturájával. — Ez az igazság s nem az, hogy a földbirtokos gazdag magtárának megvédésére is szolgáló körgát építésének költségeihez a putriban lakó napszámos épen anyuival járuljon mint a sessió és ezer holdas gazda.

A közgyűlés különben néhány szótöbbséggel elhatározta, hogy a körgát építési költségei az összes államadó alapján rovassék ki. — Ezen határozatot azonban mint tudjuk, a kisebbség meg akarja főlbebezni. Jól van, tegyék, hadd lássa a megye, hadd lássa a miniszterium, hogy nálunk a virilis osztály a szűz vállas nemesi korszak eszméje mellett harcol.

Egyébiránt, hogy igazságosok legyünk, örömmel kell jelezniünk, hogy a közgyűlésnek megfőlbebezni szándékolt eme határozatához több földbirtokos virilis képviselő is járult szavazatával, kik mint képviselők, a közérdek eszméjének hatása alatt képesek voltak feledni, hogy ők nagyobb birtokosok, kik tudják, átérzik, hogy a körgát létesítése a közveszélynek kifolyása, mely közveszély Szentés város összes lakosságát hívja föl az érdek arányu közös tevékenységre, s utal mindenkit oda, hogy anyagi helyzete legyen mértéke tette nagyságának.

S midőn a közösért teszünk, ott a vagyonos osztálynak nem szabad szűkkeblűnek lenni, ne ő támaszkodjék a szegényebb néposztály vállaira, hanem engedje ezt saját vállalaihoz támaszkodni, s áldja sorsát, hogy anyagi helyzete tenni képesíti, és gondoljon a mult idők azon nagy és magasztos emlékeire, midőn e koreszme előtt hódolva, a nemzet főurai, az egyenlőség dicső elvétől lelkesítve, önként mondtak le nemesi kiváltságaikról, átadák, az azelőtt megdézsmált jövedelmű földet, szabadon használni annak, ki azt izzadsággal műveli.

Kérdjük, hogy ha ezen kor vagyonos osztályát is önérdéke lelkesíti, s nem a humanismus eszméje, nem azon elv, hogy: a közösből minden embert annyi teher illet, amely mértékben élvezi a közjót, vajon hol állnánk most? sok virilis képviselő nem volna-e jobbágy? Igen uraim! a vagyonos osztálynak szép és magasztos feladat jutott osztályrésztől, s ez nem abból áll, hogy ő a szegényebb osztály rovására érdekharcot víjon, hanem, hogy, ha nagylelkű nem akar lenni, legalább azzal igyekezzék igazolni sorsára érdemes voltát, hogy ő legyen első, ki kimondja, hogy: a közösből mindenkit annyi teher illet, amennyit elbir, s akinek több van, az többet bir! ©

Világ folyása.

A Berlii szerződés végre is kibontakozik politikai vajudásából, ezt hagyja reménylenünk az angol parlamentben kiosztott levelezések fogalma. — Ezen levelezések fogalma szeri-két hatalom vállalta magára a keleti kért megoldását. Az angol a töröknek biztosítja R-méliát, még a muszka magára vállalta Bulgáriában a csendfentartását és a reform. intézmények keresztül vitelét, ami a bolgár fejedelem megválasztásával megtörtént dolognak tekinthető lenne, azon oknál fogva, hogy a muszka katonák mind két részről kivonulnak.

Lehetséges! De mi attól félünk, hogy mint a bolygó csillagot sugárai melyek ezer mértőldekre nyulva kísérik s így a csillagszem maga eltűnik, még a sugarak a kíváncsi szemnek elég látni valót hagynak, itt is azok a sok ort hagyott muszka tiszték a három évi élesztés sugaraként maradnak helyben, a mi egyértelmű lesz az örökös izgatottsággal, a melyek azután, hogy az intézmények végrehajtását biztosítsák, a muszka beavatkozást s így a katonák jelenlétét nélkülözhetetlené teszi.

Lesz-e az intézmények fejlődésére letett biztos alap? Ezért bizonyosan senki sem tartaná tüzre a kezét, mert a mi szláv nemzetünk annyira össze bonyolultak, hogy őket egy valóóságos politikai ricsetnek (Mindentéle hüvelyes vetemény mint bab, borsó, lencse, kása egybefőve a németeknek kedves eledelök Mi az izlésüket nem vitatjuk el) lehet nevezni. — Öszetákol politikai elveik, minden iziből az egésznek oly zavar mint, a melyből emberi ész alig képes valamit ki böngézni. — Csak az általuk inspirált végre juthatás az, amit irányuk s cél-

szusogó hájzó érzéssel a kisasszony a nekem egy örökös sebet hagyott szívemen. Lindvay Flóra még ott állt az ablaknál, nézett K... felé és egyszer valóban megjelent szeme előtt hintaja; nézte, a kocsis hajtoit vissza sebesen. — Midőn a kocsis megérkezett, a kisasszony föl hívta.

A kocsis nagy, leomló haját eltörölő homlokáról s úgy lépett a szobába.

— Pista! kérdé a kisasszony, azt az urat meddig vitted a városban.

— A piacon innen szállt le egy csinos ház előtt.

— Te minajárt vissza fordultál?

— Fordultam volna, de ott a szives házigazda behit és egy kancsó bort adott. — Engem ugy segéljen! akár mindig vinnék oda valakit. Ez az ifju ur is borralvált adott, s ott volt egy gyöngyadta kisasszony, ki szintén egy félmarok apró pénzt nyomott a markomba. Az a kinézésem negyásagos kisasszony! hogy nem kivétő vendéget vittem a házhoz.

— Jól van Pista, mondá elfogultságtól remegő hangon a kisasszony, elmehetsz.

Pista meghajtá magát s mint aki jól végezte dolgát, elégült arccal távozott, — urnője pedig a vesztesség égető kinjával járt föl s le szobájában. Sirkuti tehát nem tréfált, mondá Lindvay Flóra reszkető fehér kezét szivére nyomta; talán hogy hallgasson: de a kis gépezet, mely eddig csendesen szendergett, mint bölcsőben a gyermek, most lázasan dobogott.

Lindvay Flóra amilyen boldog és elégedett volt azelőtt, oly boldogtalan volt most.

Az első találkozás szította láng a még érintetlen, szűz tiszta kebelében, emésztő hévvel lobogott, s hiába akarta elűzni az ébren alva lelki szemei előtt lebegő kedves képet, ez nem távozott. Amor ördögöi ott tarták folytonosan előtte, hogy a feledés perceikig tartó édes nyugalomát egy pillanatra se élvezhesse. — Az a

tudat, hogy: „vagyai elérhetetlen tartományba vonzának,” előbb folyton tartó ideg-izgatottságot, majd szenvedésséget okozott.

Két tél mult el. Lindvay Flóra olyan volt mint az árnyék, méla nagy kék szemei mélyen hátra burzódta a szemüregéibe, ifju erőtlől duzzadt eper piros ajka összeesve, élettelen halvány színű lett, néha; ritkán vonult el rajta egy egy fájó mosoly, mely az élet gyűlölet satyrája volt.

Nem értette, nem tudta a sorvadás okát senki még Erzsi a kedvenc szobaleány se ki, könnyű szemmel nézte, hogy urnője mint halad egy titkos kéz által üldözve a sir felé, csak Sirkuti ur tudta a betegség okát.

Az öreg ember nem kis megütközéssel nézte e néma szenvedést, mely napról napra hervasztá el kisasszonyát, kit szeretett mint gyermekét. Ő egyedül állt a világban, nem volt senkije, Lindvay Flóra ott nőtt föl szeme előtt; a gyermektelen öreg atyai szeretettel csüggött a kedves gyermekén a szerette tisztelet különösen az apa halála után, midőn az adósággal megterhelt hagyaték megmentésében annyi akarat erőt, nemes jeleket, korát meghaladó kombináló tehetséget árukt el. Fájó az öregnek, hogy egy ily szép jövőre érdemes tisztá nemes szív egy örült szenvedély áldozata legyen. — Szerette volna mondá ő — mint a fajta, már a szerelem játéknak korán tul élő ember — hogy: „gombház, ha leszakad lesz más;” de nem merte e dolgot felemlíteni a kisasszony előtt, mert tudta, hogy ez nem enyhítené, hanem fokozná fájdalmát.

Lindvay Flóra közönyös volt, ha előtte egészségének hanyatlása miatt panaszkodtak; egy napon azonban Erzsit, kedves szobaleányát tőle félre vonulva, sirva találta. — Mi lelt jó gyermek? kérdé a kisasszony részvételyes hangon.

A leány méginkább zokogott, de nem felelt a kérdésre.

Lindvay Flóra leült síró cseléde mellé. — Ne sirj Erzsi! mondá panaszos reszkető hangon, lásd elég nekem a magam fájdalm is, nem szeretek körülöttem szenvedőket látni. — Mond mi bajod, talán meguntál mellettem lenni?

— Istenem! de hogy untam, sőt ha elküldene is nagyságod nem mennék! mert mellette kívánok szolgálni míg élek.

— Szegény leány, jó Erzsi, de hát mi bajod akkor?

— Oh mondá a leány zokogva, azt mondják, hogy nagyságod már nem él soká' nem huzza át köztünk a tavaszt.

Lindvay Flóra halvány ajkán tul világi delejes mosoly lebegett.

— Szegény gyermek, mondá, lásd én boldog lennék a halálban.

— De én nekem szívem hasadna meg.

A kisasszony sokáig némán nézett könnyező cselédére, jóságos szemeiben egy pár fényes gyöngy ragyogott.

— Ne félj Erzsi, mondá biztatólag: nem halok én meg, meglásd, hogy ezentul mindig jobb jobb kedvem lesz. Jó az életet lehelő tavasz, aranyos napsugarai; ki megyünk a csevegve futó patakhoz, szedünk virágot, kötünk belőle koszorut, s mint te szoktál, megkoronázasz vele mint a mezők királynéját, fogunk aranyzárnyu lépéket, ing-rkedni fogunk a viaszakialtó ecnéval. Minden minden a régi lesz ismét. Lásd én nem vagyok többé beteg; a lanyha kedves tavasz visszahozta egészségem, régi boldogságom; megkezdjük a régi életet, örülünk, nevetünk, kacagunk ismét, mint ezelőtt. Meglásd nem fogsz többé én miattam sirni.

Erzsi mint bámész gyermek nézett urnője szájába, nézte, hallgatta, hogy komolyan beszélnek-e vele? Azután megtörli szemeit, mosolygoui kezdett, száját is csókolt urnője reszkető kezéin.

Oh, így, így beszéljen nagyságod és én boldog leszek. (Folyt. köv.)

juknak vehetünk t. i. egész világot egy nagy pánszláviának alakítani.

Hogy ez nem egyszázad műve lenne, az bizonyos, de hiszen a nemzetek életében egyszázad csak egy nap, s ha felveszük, hogy a muszka 160 év alatt az arányt mesze túlhaladta úgy mit sem csudálkozhatunk — borzasztó haladásán. — Mert okos hozzá és elég vakmerő, legfőképpen pedig ravasz, mi sem tartja vissza ott, hol a vesztegetéssel célt érhet, felhasználja vallását az egyen vallásakkal melyel képes mindent feldönteni. Ami pedig a legfőbb anyagot szolgáltatja részire a Mahomedán fanatizmus s azon nyomorult kapzsisága a török fő uraknak fel egész a szultánig, hogy e kincs szomjuhozók mindanüket s ezzel hazájukat képesek feláldozni. És, ha találkozik közülök ki hazája érdeke mellett mint közszál rendületlenül áll, a bizonyosan eltételek lábálól, példa rá Mitdhád s az új példa készülöben van Haratheodory ellenében. — Ennek természetesen következménye azután, hogy mindég a muszka rubellel megvesztegetett Ozmán téle pasák kerülnek a főpolcra, kik képesek egy nap lerontani azt, mit az igaz hazafi pasák egy egész év alatt építettek.

Végre fog-e hajtatni az annyi szélt vert török ministeri krízis? Valószínűbb mint nem, annyival is inkább, mert a Novibazárra vonatkozó egyesség létre jött, ami természetesen a muszka orrát csiklandoztatja.

Beteljesedik-e egy nagy diplomata azon nyilatkozatkozata, most én vagyok a legnépszerűtlenebb, — de én leszek a legnépszerűbb ember? szintén a jövő titka, mert a keleti ügyek lebonyolításától függ. Ami ugyan tekintve a jelen állását Európának, és azon általános diplomatikai rokonszenvet (természetesen a muszka csak színleg) mi minden állam közt létrejött, azon meggyőződést kell, hogy keltse, miszerint a három évi keleti küzdelem a vége felé jár s szünetelni fog mind addig, még ismét a pánszlávia néalmi hajhászok egy új fordulat a történet kinem vetik s abba egy gondatlan vagy vakmerő török ministernek a lába bele nem akad.

Hej mert furcsa is az a politika! Olyan a mint a szakácsok izlése, az egyik a rántást csak tisztán, a másik fokhagymával, a veres-hagymával szereti felereszteni, legyen aztán ember a ki fölülük az izlést elvitatja. — Ilyen a politika is.

Majd meg látjuk, hogy fog a Novibazári egyezmény is teljesülni? Mert bizony a bécsi szakács klubok nagyon, de nagyon pörköletlenné váltak, s a fő szakácsot forma szerint kiakarták turni. De a kérdés még megoldatlanná vált, bevárják még a bécsi és prágai most keletkezett reichsztráthba választandó apróbb szakácsok beérkeznek, hogy azután az ő ricsét politikájokkal lauteelít a főszakácsnak kiadhasák. Hja a bécsi és prágai szakácsok nagyon szeretnék azt a főszakácsnak a kezökbe venni, a melylyel az összes elnyelni valót amugy bécsiessen össze tudnák keverni. Csak hogy ahhoz igen nagy serpenyő, erős kanál, még erősebb kar kivántatnák azok ellen a magyar szakácsok ellen, akik jobbnak találják, hogy maradjon minden éték külön a maga természetes valóságában.

Dongó.

Helyi és vegyes hírek.

— **A Tisza apád**, a külső ártér 8 hónap után hál istennek majd csak megszabadul a víztől, s úgy lehet a külső ártérek hirtokosai még ez évben is használhatják víztől szabadult ártéreiket. Nem így vannak a terhes gátköltséget vizsgáló réti bírtokosok, kiknek földjéről a gát nem engedi a tenger fakadó vizet lehuzódni, s ha gondunk nem lesz rá, ezek ha jövő évben nem lesz is árvíz, akkor sem használhatják földjüket, azért jó lesz a vizapadását sietve fölhasználni a Kurcatorok kinyitására, hogy a fakadó vízzel megtelt Kurca ez évben megszabaduljon a víztől, s a Kurcameder segítségével, valamint a gátnak más helyen is annak idején leendő átvágásával a fakadó viz addig vezetessék le az elborított területekről, míg a víz újra föl nem árad. — Pedig ha késünk a gát átvágással, megtörténhetik, mint megtörtént a múlt évben, hogy november elején már föláradt a víz, s ha megkísértett volna is, nem lett volna idő a víz teljes leszivárgására, ha csak az átvágás annak idején nem eszközöltetik. — (Beküldött.)

— **A körgátépítési ügynek** még elintézésre várt egyes kérdései t. hó 19-én tartott közgyűlésen letárgyaltattak. Amit különösen följegyzésre méltónak tartunk ez az, hogy előbbi határozatától eltérve, elhatározta a közgyűlés, hogy a körgát csak 27 láb (és nem 30 lábra) magasra, s háromas lejtővel ellátva építtessék ki. — Ezen 27 lábás, 3 lejtős gát 46 ezer ferral kerül kevesebbe, mint a 30 lábás, 4 es lejtős. Ezerint kerül a körgát 73 ezer forintba. A körgát építéssel járó költség, miután erre a városnak fedezet nincs, az államtól szerzendő kölcsön útján fog fedeztetni. — Ezen kölcsön összeg beszerzésével a polgármester elnöklété alatt Sonnenfeld Sámuel, Vutsák János és Bányai József képviselő urak bizáltak meg. — Elhatározatott végre, hogy a körgát építése céljából fölveendő kölcsön összeg a törlesztés arányához képest az évi állami összes adó alapján fog kirovatni. (Lásd erre vezércikkünket. Szerk.)

— **Gerész Lajos** tiszteletes ur megválasztására ellen tett óvástétel érdemében, mint tudjuk, az egyház megyei törvényszék t. hó 26-án Hód-Mező-Vásárhelyen tartandó ülésében fog ítéletet mondani. — Ezzel mint hisszük ezen ügy be lesz fejezve.

— **A helybeli tanuló** fiatalok által t. hó 21-én rendezett majális igen jól sikerült, s ami fő, bár a határban óriási eső volt e napon, a mulatság helyét csak néhány cseppel tisztelte meg. A majálison, mely magyaros bokáival világos reggel fejeztetett be, vidékről és pedig Szeged, Szarvas, Hód-Mező-Vásárhelyről, Szegvár, Minszentről a szomszéd uradalmakból is voltak többen. Hód-Mező-Vásárhelyről átrándult 24 jó kedvű diák, kik nem kis mértékben segítettek fokozni a jókedvet.

— **Dolesch Vendel** Jurenák Ede ur kertészének hulláját mult vasárnap délután vetette fel a Kurca vizé a berki szőlők alatt. — 8 nap óta senki sem tudta, hogy hova lett. — Hulláján talált sérülések előbb azt gyanították, hogy már holtan dobott a vízbe, de következő hétfőn a Kurca partján feltalált kabátjából előkerült leveléből kitűnt, hogy Dolesch önkényesen vetett véget életének, azért, — mint levelében írja — mert Jurenák ur előtt alaptalancul rágalmazta egy vele egy földél alatt lakó öreg és fiatal asszony. Adósságai és követelései rendezését bátyjára, a mágoosi uradalmi kertészére bízta.

— **Egy vultur cinerens és az ő története.** Csonka Pál jeles ifjú mérnök városunk szülőtte, Boszniában katonáskodván mint mérnökari tiszt: egyszer katonái asszal a hirrel lepik meg, hogy Bosna parton egynehány bosnyák rebellis haditanácsot tart. Természetesen rögtön kivonulás történt a veszedelmes iráterek ellen, kellő óvatossággal — mint dukál, — hogy mind egy lábíg elcsipethessenek. Közelebb érvén azonban a veszedelmes lázadó csapatokhoz, kitűnt, hogy nem is annyira lázadók biz azok, mint egynehány barna keselyű (vultur cinerens) melyek, távol minden lázadási szándéktól, egy kiszenvedett ló hullája felett békén lakmároztak. Nos, de ha már ennyibe telt a dolog, lovagiatlanság lett volna a díszes compániát egy átvívással meg nem tisztelni. Meg is történt, bár vesztére egy jámbor keselyűnek, melyet Csonka hazának fia golyója, szerencsésen leütött. A derék mérnök ur aztán a katona élet bosnyák bajai között is, felkötötte a keselyűt valami transzporttól Buda-pestre, ott saját költségén kitömte, jövet Szentese haza szállította, s az igen becses és ritka példányt muzeumunknak ajánlódokta. — Ez a története tehát muzeumunk barna keselyűjének, s ha méltó az ő szomorú sorsa a följegyzésre, még annyival méltóbb arra Csonka Pál ur szepette, ki oly távolban és annyi bajok közt is ily szépen megemlékezett szülő városára muzeumáról. Követésre méltó szép példa!

— **Együttel följegyezzük**, hogy a polgármesteri hivataltól egy nagy és két kisebb barbar edény küldetett be muzeumunk régiség tára számára.

— **Világége Kassán.** Szönyű izgatottságban tartja Kassa város kofáit az a rémletes hir, hogy két hét mulva a város még borzasztóbb katasztrófának leszzen áldozata, mint egykor Sodoma és Gomorra. E napokban Bárcán egy vén sybilla halt meg — ki halála után három nappal éjjelétjében megjelent övéi között (?) s figyelmeztette őket, hogy ne menjenek Kassára, mert e romlott városra borzasztó sors vár. Ugyanis először árvíz önti el, aztán tüzes eső fog szakadni, s végül még el is sütyed!

— **Az utolsó pillanatban.** Ahol legközelebb a veszedelem, ott a segítség. E régi példabeszéd telyesedett be a napokban öv. Sós Pálné solti lakosnőn. A férje után örökölt összes vagyonra árverés volt kitűzve, a szegény asszony kétségbe volt esve jövője felett, s kétségbeesésében megragadta az utolsó eszközt is. Fölment a padlásra, hol a szomszédok meséje szerint

a Sós család ösei valaha sok pénzt rejtettek el, és elkezdett kutatni. Amint egy helyen a talat megkopogtatta, kongott az, erre vésőjével lyukat vájt a falon és csodák csodája! ezüst pénz osengése üt meg füleit; 3000 frtot. talált egy rakáson. Az elárverezendő vagyton ezzel meg volt mentve. Mindenesetre furcsa történet!

— **Az ur jámbor szolgálója.** Olaszországban a luccai törvényszék előtt rendkívüli feltűnést keltő per fog legközelebb lefolyni. A tény a következő: Camajore község egyik lakosa neje és két gyermeke hátrahagyásával Amerikába ment szerencsét próbálni. — Néhány hó mulva 100 lírát küldött a község lelkészének, később ismét 1000 lírát. A pap azonban csak az üdvözlöket adá át a nőnek s a pénzt megtartotta. A férj később még többször küldött hasonló összeget 25,000 líra erejéig, melyet a jámbor pástor mind zsebre dugott. De félvén a dolog kiderülésétől, egyszer magához hivatva az asszonyt s tudatta vele, hogy férje meghalt. A férjnek is irt, hogy neje és két gyermeke himlőben meghaltak, s megkötötte neki a halotti bizonyítványokat is. A férj később megúszult s szép vagyoura téve szert, houvágytól kinezva visszatért szülőföldére, hol nejét és gyermekeit a legnagyobb nyomorban találta. Felkereste a papot s ez kétségbeesve megkínálta őt a 25,000 lírával, csak hallgasson. A szerencsétlen ember azonban átadta a jámbor lelkiatyát a törvényszéknek.

Családi dráma. Ugy látszik, Bécs ki nem fogyhat a véres drámákból és hajmeresztő történetekből. Tegnap egy feleség-gyilkos esete tartá az osztr. fővárost izgatottságban, ma egy gyermek-gyilkosság. H. wiedenai háztalajdonos egy szokrényt keresett az előszoba egyik sádjában s a szekrény helyett egy zsineggel összekötött papircsomag akadt a kezébe. Felbontá s egy főlig kiszaradt gyermek hullá volt benne. H. családapa s tizenhat éves nagy leánya van, s mi alatt a holttestet kezébe tartva tűnődött, hogy mi tevő legyen, botoppan leánya és meglátta atyja kezében a csomagot, megdermedve állt meg az ajtóban. „Mari!” szölt hozzá atyja, mire a leány összeroskadt. Midőn magához tért, az atya vallatni kezdé, de a leány tagadta, hogy a megölt gyermek övé. — Egyik barátója adta át azt neki s ő barátságából rejté el, — ezt mondá. — Hogy ki ez a barátó, azt senmi szín alatt nem akarta megmondani. — Az apa gondolataiba mélyedve föl és alájárt, mialatt a leány kiment s többé vissza se jött: megszökött. — Az apa maga ment a bírósághoz és följelenté az esetet. — A leány egész nap az utcákon bolyongott, s este észrevétlenül vissza lopózkod apja házába, hol egy éles kést kapva tel mely vágást ejtett nyakán. Atyja néhány perc mulva bálo-szobájába padolatán véreben uszva találta a szerencsétlen leányt.

— **Értesítések.** Mester Andrásnak a Tiszán jó szegni való és tetőnek való nádja van jutányos áron eladó. — Szöke Mihály II. t. 186 sz. a. és II. t. 503 sz. a. háza eladó. — Pap György II. t. 461 sz. a. lakosnak lapistói fél fertály tanya földje, és 3 részlet ártéres eladó. — Kása István I. t. 565 sz. a. lakosnak kiralysági I és fél fertály földje épülettel együtt eladó. — Özv. Lakos Istvánnak Lapistón és Szent-Lászlón 26 hold jó kaszálója van árendába kiadó. — Cakó Iurének mucsiháton 36 hold legelő és a vekezugban 13 hold szántó földje a rajta levő épületekkel együtt eladó értekezhetni III. t. 297 sz. a. Tiszt. Balassa János ur házával I külön bejárato szoba magános ur részére berbe kiadó. — Félégyházi Török József III. t. 314 sz. a. háza eladó. — Somodi Juliannának fábányi 120 hold földje eladó, értekezni lehet Sz. Sz. Nagy Istvánnal. Székely Istvánnak 32 hold mucsibati vetéssel kaszálóval, vagy azok nélkül is eladó. — Bese Beniamin II. t. 179 sz. a. lakosnak tüzevaló fája van kisebb nagyobb méreteken eladó. Zsely Mezyhértnek egy I oszt. földje eladó. Dr. Balassa Péter lakását III. t. 129 sz. a. Veres Lakos féle háza tette át. — Pakai István III. t. 122 sz. a. házával 3 szoba, konyha, éléskamra melléképületekkel kiadó. — Német Lajosnak nagynyomás szélén levő szélmalma kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. — Özv. Malatidesz Jánosnének I. t. 156 sz. a. háza igen kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. Ugyanott egy lakás is van kiadó. — Ifj. Kanász Nagy Imre II. t. 452 sz. a. lakosnak, 40 szál oszlopoknak és kut ágasnak való ákáclája van eladó. — Sebők Ferencné-féle háznál, egy külön lakás van kiadó. — Réhbeli Sz. Jakab háza eladó, értekezni lehet Pástor József magtárnokkal. — Lakos Bálintnak Virting István-féle háza eladó, vagy földért elcsereendő — Kovács Sándor I. t. 553 sz. a. háza ártérrel együtt és nagyhegyi szőlője eladó. — Bornstein Józsefnek házával egy bolt helyiség lakással együtt haszonbérbe kiadó. — Ugray Antal városi állatorvos lovat herél I frjával, miről a n. é. lőtartó tulajdonosokat tisztelettel értesíti. — Erdőháti Nagy Jánosnének II. t. 444. házszám alatt derekegyházi tanyáján 10 hold kaszálója gyepszénája van eladó.

Felolós szerkesztő: **Sima Ferenc.**

Hirdetés.

Ugray Antal városi állatorvos lovat herél 1 frtjával, miről a n. é. lótarató tulajdonosokat tisztelettel értesíti.

Hirdetés.

Legfelsőbb helyen engedélyezett
DUNA

„Biztosító Társaság“ Budapestén.
1879-ik évi jégbiztosítási díjszabály a következő földtermények után:

1. Takarmányfűvek, takarmány, répa, burgonya és kukorica. 1%
 2. Minden gabnaneműek és azok szalmája és cukorrépa. 2%
 3. Olajvetemények, köles, lenmag hüvelyes vetemények és egyéb kereskedelmi növények 2 1/2 %.
 4. Kender és len. 5%
 5. Szőlő, komló és dohány. 10%
- Szentesen, 1879. május hó 24-én.

Vutsák János és Társa.

Hirdetés.

Dr. Balassa Péter budapesti volt egyet. tanársegéd.

Belső betegeknek

rendel naponkéntreggel 7—8 óráig. Szegényeknek díj nélkül. Lakása: III. tized 129. sz. a. Veres Lakos Lajos-féle házban van.

Birtok eladás.

Öreg Lakos Ferencnek a pankotai halom mellett lévő 392 hold 685 nsz. öl földje 1100 nsz. öllel számítván örökáron eladó, mely áll: 165 h. szántó, 40 hold első osztáyu kaszáló és 178 h. 685 nsz. öl legelő és kaszáló. ből, venni szándékozók értekezhetnek saját házában III. t. 281 sz. alatt.

Hirdetés.

Füchel József csödtömögéhez tartozó a Széchenyi kert melletti fatelepen levő fakészletek, u. m.: palincok, deszkák, mindennemű épülették, zindely és kemény tűzita szabad kézből, jutányos áron a csödválasztmány határozata folytán elárúsítatnak. Mit is a t. közönség tudomására hoz

Tóth János, ügyvéd tömeggondnok.

Az 1831. évben TRIESTBEN alapított
cs. kir. szab. biztosító-társaság

ASSICURAZIONI GENERALI

melynek vezérügynökségi irodahelyiségei Budapestén, az intézet házában, Dorottya-utca 10 ik szám alatt léteznek, és az ország minden tekintélyesebb helyiségeiben fő- és kerületi ügynökségek által képviselve van, a legolcsóbb díjak mellett biztosít tűz-, szállítási és jégkárok ellen, valamint az ember életére a legkülönbözőbb kombinációban.

Steiner Adolf

szállodája

István főherceghez,

Budapestén, Ferenc-József-tér,

jó hirtű, első rangu szálloda a gőzhajók kikötési helyének közvetlen közelében, a legélénkebb és legcsinosabb város részben, kényelmesen berendezett szobák 70 krajcártól kezdve; szolgálat nem számítatik külön. Elismert kitűnő konyha és pince, árnyas kert kávéházzal a szálloda-épületben, mérsékelt árak, pontos szolgálat. Hónapos szobák megegyezés szerint. Nagy salon lakodalmak, táncvigalmak, és egyéb ünnepélyekre igen olcsón adatik ki.

Hirdetés.

Van szerencsém a tisztelt közönség becses tudomására hozni, miszerint a tavaszi idényre férfi és gyermek kalapraktáramat újból berendeztem.

Tisztelettel
Csuray Ferenc, kalapgyáros.

ÉRMELLÉKI ASZTALI BOR

rendes kimérés alatt — 1 liter 20 krért, kishordóban 20 liter tartalommal 3 frt 40 kr, kitűnő minőségben nálam kapható.

Mint hogy boraimat közvetlen a termelőtől hoztam, a borfogyasztó közönség legnagyobb igényeit is kielégíthetem.

A kimérési hely a nagy vendéglő újépület belső udvarán az ugynevezett **száletliban** létezik.

A rendes és a nagyérdemű közönség előtt is ismeretes izletes konyhával minden igényeket kielégíteni igyekeztem és úgy intézkedtem, hogy jó kőbányai friss csapolás sör ugynevezett villás kis reggeli naponta délelőtti órákban kapható is legyen.

Egyidejűleg berendeztem magam arra is, hogy — fagyalt — és jegezkávé, ahhoz illő süteményekkel naponta délután 1 órától kezdve kitűnő izletességben nálam kapható legyen. — úgy a kert helyiségben leendő fogyasztásra, de házhoz vihetésre is.

Tisztelettel maradtam

RAMBOVSZKI JÓZSEF, vendéglős.

KÖNYVNYOMDAI HELYSÉG VÁLTOZTATÁS.

Könyvnyomdai helyiségem a volt Pollák-féle házból a III. tized 27. számú, a posta átellenében,

CAKÓ IGNÁC HÁZÁBA

tettem át. — Könyvnyomdamban mindenféle munkák gyorsan, gondosan és csinosan a legjutányosabb áron elkészíttetnek.

A t. közönség pártfogását kérve, maradtam tisztelettel:

CHERRIER JÁNOS,
könyvnyomdász.